

J. A. Hansen: Det ærede Thing vil erindre, at der i det foreliggende Lovforſlag, da det ſiſt vedtoges her i Thinget, indeholdtes en Paragraf, ſom giſ ud paa, at der ved kongelig Anordning ſkulde kunne træffes den Beſtemmelse, at den ſamme Frihed for Bygningsafgiſt for de mindre Leiligheder i Kjøbenhavn, ſom her gives med Henſyn til Statsſkatter, ogſaa ſkulde kunne indføres med Henſyn til de kommunale Afgifter i Kjøbenhavn. Denne Beſtemmelse blev ligeledes vedtagen i den forrige Samling med den daværende Finanzministers fulde Billigeſe, hvorimod den nuværende Finanzminister ogſaa i dette Tilfælde har erklæret ſig imod Thinget og imod ſin Formand i Ministeriet. Jeg ønsker kun at ſlaa faſt, at det ogſaa ved denne Leilighed viſer ſig, at det nuværende Ministerium endog ſtaar fjernere fra Folkethinget end det tidligere, idet den forrige Finanzminister giſ med til for ſit Vedkommende at vedtage denne Beſtemmelse. Medens jeg i Øvrigt tilraader, at man vedtager Lovforſlaget, ſaaledes ſom det nu foreligger, da jeg dog antager, at det vil have gavnlige Følger omkring i Landet for de mindre formuende Beboere, har jeg ikke villet undlade at gjøre opmærksom paa, at vi her have et nyt Exempel foruden de mange andre paa, at det nuværende Ministerium ſtaar os langt fjernere, end et Ministerium nogenſinde har ſtaet.

Finanzministeren: Jeg kan kun gjentage min Veflaggeſe over, at det ærede Thing iſſor ſelv foranledigede, at den daværende Finanzminister fratraadte; men i Øvrigt maa jeg bemærke, at den Opfattelse, ſom det ærede Medlem gjorde gjældende om min Stilling til min Forgjænger, i nærværende Tilfælde ikke er rigtig. Jeg tror nemlig, at min Forgjænger opſatte Forholdet ligenverfor Kommunen ganſke ſaaledes, ſom jeg har opſattet det. Det blev udtalt i det andet Thing, hvorledes Regjeringen vilde anſe det for rigtigt at anvende den Paragraf, hvorom der her er Spørgsmaal, og det var i Overensſtemmelse med denne Udtaleſe, at Lovforſlaget i Ar blev affattet ſaaledes, ſom det her forelagdes. Den Udvei, at Paragrafen kunde gaa ud af Lovforſlaget, blev, ſom det ærede Thing maatte vil erindre, netop antydet af et Medlem af denne Forſamling, og fremkom ikke førſt fra mig. Forſlaget er i det andet Thing vedtaget efter Indſtilling af det Udvalg, ſom der prøvede Lovudkaſtet. Jeg tror derfor rigtignok, at den Sammenligning, det ærede Medlem i nærværende Tilfælde anvendte, er noget ſøgt, og at den ved nærmere Underſøgelse vil viſe ſig at være aldeles urigtig.

J. A. Hansen: Den Antydning, den ærede Miniſter mindede om ſom ſalden ved denne Sags 3die Behandling, blev gjort af mig, idet jeg udtalte, at jeg hellere vilde ſe, at Paragrafen

giſ ud, end at den vedtoges i den Skikkelse, hvori den ærede Finanzminister havde indbragt den. Det er alſaa ikke nogen urigtig Opfattelse af mig. Da denne Sag blev indbragt af den ærede Finanzminister her i Thinget, kom denne Beſtemmelse frem i en ſaadan Skikkelse, at jeg maatte foretrække hellere at lade hele Paragrafen gaa ud. Den ærede Miniſter udtalte ſig ogſaa under Forhandlingerne her imod Beſtemmelsen, ſaaledes ſom den i forrige Samling var vedtagen og tiltraadt af Regjeringen, og jeg kunde jo derfor ikke vente, at den vilde kunne blive ſtaende i det andet Thing.

Th. Nielsen: I mine Tanker er Lovforſlaget blevet meget forringet i den nye Skikkelse, hvori det nu er vendt tilbage os, og Loven vil nu ſelvfølgelig ikke nær kunne faae den Betydning, den vilde have kunnet faae, hvis den havde beholdt den Skikkelse, den havde modtaget i dette Thing; heller ikke tror jeg, den vil være nær ſaa retfærdig. Det ærede Medlem, ſom nu ſatte ſig, har allerede nævnt, at der er udgaaet en Paragraf, hvilket vil have til Følge, at Loven i Kjøbenhavn kun vil komme til at lette en Erediedel imod, hvad den vilde have kunnet gjøre, hvis den havde beholdt ſin i Folkethinget vedtagne Skikkelse. Endvidere har § 5 lidt væſentlige ſkaar, om man end har beholdt Lidt tilbage af den Tanke, ſom dette Thing oprindeligt ſatte ind deri. Jeg ſer nok, at man i det andet Thing har ment, at det kun var en anden Redaktion, man gav § 5, men ſkal det kaldes en Redaktionsforandring, ved jeg ikke, hvad der overhovedet ſkal forſtaas ved Redaktion, og hvad der ſkal forſtaas ved Grundſætninger. Saaledes ſom § 5 nu foreligger fra det andet Thing, vil en Familie eller en Mand, ſom driver bygningsafgiſtſpligtigt Erhverv, ſelv om den halve Del af hans Næring er bygningsafgiſtſfri, dog komme til at ſvare fuld Bygningsafgiſt; det er kun, naar den bygningsafgiſtſfrie Næring overſtiger Halvdelen, at han bliver fri for at ſvare den ene Halvdel. Selv om han kun har en aldeles ubetydelig Indtagt af det bygningsafgiſtſpligtige Erhverv, ſkal han dog ſvare Halvdelen; men det kalder jeg et uretferdigt Princip. Jeg ſer nok, at man kalder det for en Redaktionsforandring, men i mine Tanker er det noget ganſke Andet. Smidlerid er der jo blevet lidt godt tilbage i Lovforſlaget; de øvrige Paragrafer have jo ikke lidt Noget, og om Lovforſlaget nu end ikke vil bringe ſtor Nytte, vil dog nogle Smaafolk hiſt og her blive fri for Bygningsafgiſt. Vi tør vel ogſaa haabe, at vi i en nær Fremtid kunne faae en Omordning af den hele Afgift, thi dette Lovforſlag kan jo ſlet ikke paa nogen Maade ſiges at være en Omordning af Bygningsafgiſten. Det er kun med dette Haab for Øie, at jeg ſelv kan ſtemme for Lovforſlaget og ønske, at Andre ville gjøre det Samme.